

Stečajni postupak – obračun troškova

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ-4375/08

Datum odluke: 10.12.2008

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Pravna podloga

Članak 170. Stečajnog zakona "Narodne novine", broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06.

Sentenca

U slučaju kada razlučni vjerovnik namiri svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom na način da preuzme predmet na kojem postoji razlučno pravo (članak 167. stavak 3. Stečajnog zakona), on mora participirati i u troškovima utvrđenja tražbine i u troškovima unovčenja.

Prilikom obračuna visine tih troškova uzima se u obzir iznos za kojeg je razlučni vjerovnik namiren preuzimanjem punopravno vlasništvo predmeta na kojem postoji razlučno pravo.

Tekst

Stečajni dužnik svoju žalbu usmjerava i protiv odluke prvostupanjskog suda. Ocijenivši da u ovom slučaju nije došlo do unovčenja imovine, prvostupanjski sud je odbio zahtjev stečajnog dužnika da se fiducijarnog vjerovnika obveže na plaćanje novčanog iznosa od 44.965,00 kn (5% s osnova troškova utvrđivanja u smislu čl. 170. st. 1. SZ-a).

Ovaj sud ne može se suglasiti s izraženim pravnim stajalištem prvostupanjskog suda. Ovo iz nekoliko razloga:

Prije svega, potpuno je pogrešno izraženo stajalište da se u slučaju iz čl. 81.a st. 7. SZ-a 2003. ne radi u unovčenju dužnikove imovine. U slučaju preuzimanja predmeta osiguranja u punopravno vlasništvo, istina, nema doslovnog unovčenja - prodaje i plaćanja kupovnine. Međutim, riječ je samo u drugačijoj mogućnosti unovčenja. Preuzimanje predmeta osiguranja u punopravno vlasništvo, predstavlja svojevrstan način unovčenja imovine, jer je predmet promijenio vlasnika za određenu cijenu. Uostalom, SZ izričito navodi „...dručkija mogućnost unovčenja može biti i u tome da vjerovnik sam preuzme predmet...“ (čl. 167. st. 3. SZ-a).

Osim toga, fiducijarni vjerovnik bio bi dužan predujmljivati i na drugi način participirati u troškovima unovčenja predmeta osiguranja i u svim slučajevima prodaje izvan stečaj (čl. 277. st. 4. OZ-a u izvansudskoj –javnobilježničkoj ili čl. 14. OZ-a u sudskoj ovrši). Iznos troškova uračunava se fiducijaru u iznos na-mirenja preuzimanjem osigurane stvari u punopravno vlasništvo. Nema razloga da u slučaju realizacije fiducije u stečajnom postupku, fiducijar bude doveden u povoljniji položaj.

Nadalje, fiducijarni vjerovnik u stečajnom postupku ima položaj razlučnog vjerovnika. Riječ je o posebno privilegiranom razlučnom vjerovniku (prema odredbama SZ-a prije Novele SZ 2006.), jer je imao pravo, pod određenim uvjetima zatražiti da mu se stvar ili pravo osiguranja predaju u punopravno vlasništvo. Ostale odredbe SZ-a koje se odnose na prava i obveze razlučnog vjerovnika, odnose se i na fiducijarnog (posebno privilegiranog razlučnog vjerovnika). Rečeno vrijedi i za obvezu participiranja u troškovima unovčenja. U tom slučaju će se na odgovarajući način primijeniti odredba čl. 100.a st. 3. OZ-a, koja uređuje plaćanje troškova kad je kupac osoba koja je oslobođena plaćanja kupovnine.

Zbog navedenog, odluka stečajnog suca u dijelu točke II. nema valjane razloge o odlučnim činjenicama, pa je na temelju odredbe čl. 380. st. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a odluku u tom dijelu valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Stoga će prvostupanjski sud pozvati stečajnog upravitelja na izračun troškova i naložiti njihovo plaćanje fiducijaru, a pri

tome će voditi računa i o slijedećem:

U slučaju prodaje stvari stečajnog dužnika na kojoj postoji različno pravo u stečajnom postupku prvenstveno se namiruju troškovi unovčenja stvari iz čl. 164. SZ-a, a nakon toga troškovi utvrđenja tražbine. Obveza namirenja troškova unovčenja tražbine proizlazi iz odredbe stavka 3. članka 164. a SZ-a i odredbe stavka 2. članka 170. SZ-a. Obveza namirenja troškova utvrđenja tražbine proizlazila bi iz odredbe stavka 1. članka 170. SZ-a. Prema pravnom shvaćanju prihvaćenom na sjednici Odjela za trgovačke i ostale sporove Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održanom 19. lipnja 2008., različni vjerovnici dužni su participirati u troškovima stečajnog postupka. Pitanje je samo hoće li se ta njihova obveza realizirati kroz ustezanje pri isplati od ostvarene kupovnine ili plaćanjem i uračunavanjem u iznos namirenja plaćanjem.

U vezi s visinom troškova koji se naplaćuju od razlučnog vjerovnika zauzeta su ova pravna stajališta: 1. troškovi unovčenja stvari iz članka 164. Stečajnog zakona su (stavak 2. članka 170. SZ-a), osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar; i 2. troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji različno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji različno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl. 164. SZ-a (stavak 2. članka 170. SZ-a).